

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

100 gadi kopš Dievmātes parādīšanās Fatimā

Pirmā Pasaules kara traģisko notikumu laikā Dievs sūtīja Jaunavu Mariju kā gaismas, miera un cerības ziņnesi pasaulei. Pirmā parādīšanās Fatimā, Portugālē, notika 1917. gada 13. maijā nelielā zemes gabalā Kovo da Irijā. Pēc tam Dievmāte 13. datumā ik mēnesi pusgada laikā – no maija līdz oktobrim – parādījās trīs ganiņiem: Francisko, viņa mātai Jacintai un māsiņai Lūcijai.

Caur bērniem Dievmāte atklāja svarīgus vēstījumus par visas pasaules aktuālākajām problēmām. Pirmajā reizē, spēlējoties un skaitot Rožukroni, viņi pēkšņi ieraudzījuši spožu gaismu. Dievmāte bija tērpusies baltā un rokās turēja rožukroni. Šajā reizē un arī vēlāk Dievmāte aicināja bērnus katru dienu skaitīt Rožukroni par godu Rožukroņa Karalienei, lai izlūgtos pasaulei mieru un kara beigšanos. Otrajā parādīšanās reizē Dievmāte sacīja bērniem, ka Jēzus grib, lai pasaule godinātu Viņas Bezvainīgo sirdi, tādējādi glābjot grēciniekus.

Nākamajā Dievmātes parādīšanās reizē Fatimas bērni saņēma t.s. Fatimas noslēpumu. Tā pirmā daļa saistījās ar elles redzējumu. Noslēpuma otrā daļa saistījās ar Vissvētākās Jaunavas Marijas Bezvainīgās Sirds godināšanu. Dievmāte, atbildot uz bērnu skatienu, mierīgi un ļoti skumji teica, ka viņi nupat ir redzējuši elli, kur nokļūst grēcinieku dvēseles. Lai tās varētu glābt, Dievs vēlas nodibināt pasaulē veltīšanos Marijas Bezvainīgajai Sirdij. Bet, ja cilvēki turpinās aizvainot Dievu, notiks vēl briesmīgāks karš. Tajā pašā reizē Dievmāte aicināja gandarīšanai pieņemt Svēto Komūniju mēneša pirmajā sestdienā un katra Rožukroņa noslēpuma nobeigumā pievienot: "Mans Jēzu, piedod mums mūsu vainas, pasargā mūs no elles uguns un aizved visas dvēseles uz Debesīm, it sevišķi tās, kurām visvairāk vajadzīga Tava žēlsirdība!" Dievmāte apsolīja, ka nāks lūgt Krievijas veltīšanu savai Bezvainīgajai Sirdij. Ja tas nenotiks, Krievija visā pasaulē izplatīs maldu mācības, izraisot karus un Baznīcas vajāšanas. Ar šo parādīšanās reizi saistās arī bērniem atklātā noslēpuma trešā daļa. Pēc svētā pāvesta Jāņa Pāvila II ierosmes Baznīca to atklāja 2000. gadā. Noslēpums vēstī par totalitārisma režīmu īstenotajām kristiešu vajāšanām un mocekļību 20. gadsimtā.

Ceturtajā parādīšanās reizē, kas notika 19. augustā, jo 13. augustā bērni nevarēja ierasties uz tikšanos Portugāles varas iestāžu veiktās apcietināšanas dēļ, Dievmāte sacīja, ka pēdējā reizē parādīs brīnumu, lai cilvēki ticētu, un lūdza parādīšanās vietā uzcelt kapelu viņas godam. Piektajā parādīšanās reizē Dievmāte atkal aicināja bērnus lūgties Rožukroni un atgādināja par brīnumu. Pēdējās parādīšanās laikā 13. oktobrī apmēram 70 tūkstoši cilvēku patiesi redzēja brīnumu - saules deju. Saule kā milzīgs sudraba disks dejoja, riņķojot milzīgā ātrumā un izstarojot košas krāsas, kas atstarojās zemē, kokos, cilvēku sejās un apģērbā.

1930. gada oktobrī Leiras bīskaps paziņoja, ka trīs bērnu vīzijas ir "ticības cienīgas". Viņš izdeva atļauju sākt Fatimas Dievmātes kultu. Pāvests Pījs XII 1942. gadā novēlēja pasauli, bet 1952. gadā – Krieviju, Marijas Bezvainīgajai Sirdij, savukārt Jānis Pāvils II Fatimas Dievmātei piedēvēja savu brīnumaino izdzīvošanu pēc 1981. gada 13. maija atentāta Svētā Pētera

laukumā. Lai vēl pilnīgākā veidā atbildētu Dievmātes prasībai, pāvests sāka domāt par cilvēces uzpurēšanu Marijas Bezvainīgajai Sirdij un sastādīja Uzpurēšanās aktu, kuru celebrēja 1981. gadā Romā, bet pēc tam 1982. gadā atkārtoja Fatimā, un 1984. gadā Svētā Pētera laukumā garīgā vienotībā ar visas pasaules bīskapiem uzpurēja cilvēci Marijas Bezvainīgajai Sirdij.

Fatimā uzcelta liela baznīca, kurai Svētais Krēsls ir devis bazilikas titulu, pēc Dievmātes norādījuma viņas parādīšanās vietā - kapela un jauna, plaša Vissvētās Trīsvienības baznīca. Fatimas svētvieta katru gadu apmeklē tūkstošiem svētceļnieku no visas pasaules.

Atzīmējot Dievmātes parādīšanās Fatimā simto gadskārtu, pāvests Francisks 13.05. svēto godā iecels vizionārus Francisku un Jacintu. Viņš ir izsludinājis pilnas atlaidas visa Jubilejas gada garumā, kurš tika atklāts 2016. gada 27. novembrī un noslēgsies 2017. gada 26. novembrī. Saskaņā ar Fatimas sanktuārija rektora Andre Pereiras teikto, pilnas atlaidas Baznīcas noteiktajā kārtībā iespējams iegūt trīs veidos:

1. Apmeklējot svētvieta. Ticīgajiem ir jāsaņem Grēksūdzes sakraments, jābūt brīviem no ikviena grēka un jālūdzas pāvesta nodomā šādas lūgšanas – "Tēvs mūsu...", "Es ticu...", kā arī jāuztic sevi Dievmātes aizsardzībai.
2. Lūdzoties Fatimas Dievmātes attēla priekšā, kurš izlikts publiskai godināšanai jebkurā baznīcā, kapelā vai lūgšanai sagatavotā vietā. Jubilejas gada svinamajās dienās – 2017. gada katra mēneša 13. datumā laikā no maija līdz oktobrim jāpiedalās lūgšanās, kas veltītas Jaunavai Marijai. Visi, kas vēlas saņemt pilnas atlaidas, ir aicināti lūgties šādas lūgšanas – "Tēvs mūsu...", "Es ticu..." un veltīšanās lūgšanu Fatimas Dievmātei, Rožukroņa Karalienei.
3. Vecāka gadagājuma cilvēki un ticīgie, kuri slimības, vecuma nespējas vai kādu citu nopietnu iemeslu dēļ nevar izpildīt iepriekš teikto – lūdzoties Fatimas Dievmātes attēla priekšā individuāli un garīgā vienotībā piedaloties Jubilejas gada svinībās – 2017. gada katra mēneša 13. datumā laikā no maija līdz oktobrim. Šie cilvēki ir aicināti Dievmātes aizbildniecībā upurēt savas ciešanas Žēlsirdīgajam Dievam.

Veltīšanās lūgšana Fatimas Dievmātei, Rožukroņa Karalienei

Esi sveicināta, Kunga Māte, Jaunava Marija, Fatimas Rožukroņa Karaliene! Svētītā starp visām sievietēm, Tu esi Lieldienu gaismā tērptās Baznīcas attēls, Tu esi mūsu tautu gods, Tu triumfē pār Jaunuma zīmi, Tēva Žēlsirdīgās Mīlestības pareģojums, Dēla Labās ziņas pasludināšanas skolotāja, Svētā Gara degošās Uguns zīme. Šai prieku un bēdu ielejā māci mums Mūžīgo Patiesību, kuru Tēvs atklāj mazajiem. Rādi mums tava Aizsardzības apmetņa spēku. Lai tava Bezvainīgā Sirds ir grēcinieku patvērums un ceļš, kas ved pie Dieva.

Ak, Fatimas Rožukroņa Karaliene! Vienotībā ar brāļiem un māsām es atdošu sevi tev. Kopā ar brāļiem un māsām caur tevi es veltu sevi Dievam. Un tērptoties tai gaismā, kas izplūst no tavām rokām, es slavēšu Kungu mūžīgi mūžos. Amen!

Lieldienu dziedinošs spēks

Piedaloties Triju Lielo dienu lūgšanās – Zaļajā Ceturtdienā, Lielajā Piektdienā un Lieldienu nakts vigīlijā – Kristus Augšāmcēlšanās brīnumā, radās sajūta, it kā tas būtu viens dievkalpojums ar pauzēm pārdomām par notikušo. Visu triju dienu notikumi saistās kopā ap vienu personu – Jēzu. Liels pārdzīvojums bija Jēzus apcietināšana Getzemanes dārzā un iemešana cietumā.

Arī mūs slimība var iemest gultā uz īsāku vai garāku laiku. Jēzus cieta un lūdza Dievu pirms sava Krustaceļa. Mēs guļam, dzeram zāles un ceram atkal tikt uz kājām. Jēzus lūdza Dievu, nāves baiļu pārņemts. Mēs guļam un ceram, ka dakteri mūs atveseļos, un aizmirstam lūgt Dieva palīdzību. Ap mūsu slimības gultu riņķo dakteri, medmāsas, tuvinieki. Mēs ļaujames laika ritumam.

Jēzus cietumā nakti pavadīja viens, visu atstāts un smagu domu nomākts: „Apustuļi bija izklīduši... Esmu nodots caur Jūdas Iskariota skūpstu...” Arī par Sīmani Pēteri Pestītājs zināja, ka tas viņu trīsreiz nodos, pirms nekā dziedās gailis. Mēs pēc pirmās dienas vakara dievkalpojuma jau jūtamies labāk un ceram uz mājās iešanu. Toties Jēzum priekšā bija smags Krustaceļš uz Golgātu. Jēzus ciešanas ir nesalīdzināmi smagākas par mūsu cilvēciskām sāpēm. Cilvēkam to nepanest... Vēl smagais krusts nesams, līdz atnāk palīgos Sīmanis. Arī mēs savās fiziskās vai garīgās sāpēs gaidām palīdzību no tuviniekiem un līdzcilvēkiem. Atbalsts ar lūgšanām arī daudz palīdz veselības atgūšanā.

Lieldienu rītā, kad Jēzus ir augšāmcēlies, priecājās visa daba un slavēja savu Radītāju. Arī mēs viņu slavējam, dziedot Rīta slavas dziesmas jeb *Laudes*. Pēc sv. Mises prāvests svētīja mūsu līdzpaņemto dienišķo maizi un lieldienu ēdienus. Paņēmām svētīto ūdeni un devāmies mājās svinēt Lieldienas ģimenes lokā. Līdzīgi mēs jūtamies laimīgi, kad esam izārstēti slimnīcā, kur arī pavadījām divas, trīs vai vairākas dienas, un ar prieku tad steidzamies mājās. Nosvinot šīs Trīs Lielās dienas kā vienu Lielo Pashas notikumu, mēs jūtamies dziedināti no grēkiem un piepildīti ar Sv. Gara prieku par mūžīgās dzīves cerību, ko nes Augšāmcēlšanās vēsts.

„Pasargā mani, Dievs, jo es paļaujos uz tevi!”
Kristus ir augšāmcēlies! Patiesi augšāmcēlies!
Alleluja!

Ludmila Apsīte

No sirds pateicamies Lielvārdes Romas katoļu draudzes priesterim Andrim Solimam par sirsnīgo atvadu brīdi no Aleksandra Bogdanova, kā arī bērū un izvadīšanas ceremoniju.

Lai Dievs dod viņam daudz sirsnības, spēka un veselības, palīdzot ikvienam gan ikdienā, gan sāpju dienās!

Sieva Mairita, meitas un dēla ģimenes

„Visu Jēzum, visu Jēzum, visu Viņam atdodu”

Tie ir vārdi no garīgas dziesmas. To, ko Jēzus Kristus darīja savas dzīves un darbības laikā, to viņš turpina darīt caur gadu simteņiem neredzamajā klātbūtnē Svētajā Euharistijā. Katoļu priesteriem tā ir vislielākā ticība Jēzum Svētajā Euharistijā.

*Tas krusts, ko Pestītājs ir nesis,
Svēts vienīgais uz pasaules,
Pie kura pienaglots Viņš miris,
Ir godam celts uz altāra, Svētā Euharistijā.*

Vienīgi Dievs var izdarīt brīnumu. Jēzus Kristus ir bezgalīgs Dievs, kas kļuva par cilvēku ne tikai, lai nomirtu par mums Golgatā, Viņš kļuva cilvēks, lai dzīvotu kopā ar mums Svētajā Euharistijā.

Lūgšana:

„Mans Jēzu, mūžīgais Priesteri, glabā visu priesterus savas Vissvētākās Sirds patvērumā, kur tie būtu pasargāti no jebkādiem uzbrukumiem. Sargā neaptraipītas viņu svaidītās rokas, kuras katru dienu pieskaras Tavai Svētajai Miesai. Sargā neaptraipītas viņu lūpas, kas katru dienu pieskaras Tavām Svētajām Asinīm. Sargā tīras un skaidras viņu sirdis, kuras apzīmogojis cēlais priesterības solījums.”

(Sv. Terēze no Bērna Jēzus)

Tikt ordinētam par priesteri nav pārāk grūti, pavisam kas cits - nodzīvot visu mūžu kā svētīgam priesterim.

V. Kalve

Redakcijas sleja

Kristus ir augšāmcēlies! Vismīlie draugi! Ar Dieva žēlastības palīgu esam godbijīgi nosvinējuši Lielās Nedēļas vissvarīgākos mūsu pestīšanas notikumus: Kunga Pashu. Triju Lielo dienu nesadalāmais raksturs ļāva daudziem patiesāk šogad izjust Kristus Lieldienu noslēpumu, kurā mūs pakāpeniski ievadīja katras Lielās dienas svētsvinīgie dievkalpojumi. Nepiedaloties Lielās Ceturtdienas un Piektdienas dievkalpojumos, nav iespējams pilnvērtīgi piedalīties Kristus Augšāmcēlšanās svētkos, kurus nevar nošķirt no Dieva Dēla ciešanu un nāves noslēpuma, jo tas ir viens vesels mūsu atpestīšanas noslēpums, ko mēs svinējam Lielajā Nedēļā. Bija paties prieks par tiem draudzes locekļiem, kuri izprata un ar prieku piedalījās šajos vislielākajos gada svētkos. Pateicos no visas sirds visiem, kuri aktīvi piedalījās šo svētku sagatavošanas darbos, sevišķi Čubatjuku ģimenei un „belkai” Ņinai ar floristi Dagniju, mūsu koristiem, ērgelniecēm, diriģentei, ciemiņiem-solistiem, visiem ministrantiem, procesijas dalībniekiem.

13. maijā Baznīca svinēs Dievmātes parādīšanās Fatimā 100 gadu jubileju. Ar prieku godināsim Jaunavu Mariju maija mēnesī gan dievnāmā, gan mājās, lūgdami viņas palīdzību un patvērumu visās mūsu grūtībās un ciešanās. Ļoti vajadzīgi ir Jūsu ziedojumi dievnama remontdarbu pabeigšanai! Lai Dievs aizmaksā ikvienam, kas parādīs savu žēlsirdību gan lūgšanās, gan darbos, gan ziedojumos!

21.05. svinēsim sv. Ritas no Kašas svētkus, bet 25.05. pavadīsim Pestītāju uz Debesīm. Alleluja! *pr. Andris Solims*

Lieldienu nakts

Šogad man atkal bija iespēja piedalīties Lieldienu nakts vigīlijā. Atceros, cik grūti tas bija divus gadus atpakaļ, kad piedalījies pirmo reizi, cik ļoti nāca miegs un brīžiem jau likās, ka nespēšu sagaidīt rītausmu. Taču viss mainās, arī mēs. Lieldienu svētku svinēšana bez šīs nakts vigīlijas, manā skatījumā, zaudē savu burvību. Tāpēc šogad ar nepacietību gaidīju šo notikumu. Tā nakts ir tādas burvības un noslēpumu pilna. Tu lūdzies, ceri, kaut ko gaidi. Cīnies ar miegu, lai sagaidītu Mīlestības rītausmu. Jo tieši mīlestība uz krustā sisto palīdz izturēt šo bezmiega nakti, lai līdz ar Rīta slavas dziesmām varētu godināt augšāmcēlušos Dzīvības Karali. Lai mīlestības pilns šis Lieldienu laiks!

Baiba Čubatjuka

Georga Harlapenkova Kristības Lieldienu Vigīlijas naktī 16.04.2017.

Skaistie Lieldienu svētki

Šis Lieldienu laiks ir īpašs, jo šogad es pirmo reizi varēju izbaudīt svēto nakti, kā tas pa īstam ir sēdēt līdz 4 naktī. Man šogad patika arī tas, ka bija daudz svešu cilvēku. Man patika tas, ka es biju gan Svētajā Ceturtdienā, gan Piektdienā, gan Sestdienas naktī un pašā galvenākajā dienā - Svētdienā. Visas šīs Mises bija foršas. Paldies mūsu priesterim, kas centās, lai tās dienas būtu ļoti skaistas. Tāpat arī paldies koristēm, kas gan Ceturtdien, gan Piektdien un Sestdien un Svētdien muzicēja. Un arī liels paldies tiem, kuri patiešām gāja kaut vienu, divas dienas, vai arī visas dienas. Paldies, ka viņi atbalstīja mūsu Jēzu Kristu, kas cieta tikai par mums, nabaga grēciniekiem. Tagad jau ir pienācis maijs un ir pagājušas 14 dienas, kopš ir augšāmcēlies Jēzus Kristus. Lai jums jauks maijs!

ministrants Edgars Čubatjuks

Manas Lieldienas

Lieldienas šajā gadā man bija kā misija, vajadzēja godam kalpot Dievam gan Lielajā Piektdienā, gan Lieldienu vigīlijā. Noturējos es visu nakti, miegs var

teikt tik ļoti mani neietekmēja, stāvēju un kalpoju tā, kā viss notiktu rīta Misē. Bija prieks, ka palīdzēju priesterim un kalpoju kopā ar savu tēvu, savu dzīves skolotāju, kurš mani uzmundrināja un teica, lai es turos! Tu to vari! Dievs tevi mīl! Patiešām, Dievs mani mīl, es sevī nodomādams teicu un kalpoju tālāk. Nakts pagāja ātri, no rīta ar brāli devāmies uz mājām pagulēt. Pārņākot mājās, man pat negribējās gulēt, jo kaut kādā veidā jutos stiprs un nenoguris. Pagulējām mēs divas stundas, un atkal vajadzēja celties uz baznīcu, lai kalpotu Dievam. Celties bija grūti, bet mani tas neuztrauca, piecēlos, saģērbos un devos uz baznīcu. Lieldienu rīts bija brīnišķīgs! Mēs nokalpojām un devāmies mājās svinēt Lieldienas.

Kristus ir augšāmcēlies!

ministrants Ivars Čubatjuks

Lieldienu svinību gars

Lieldienas kā vienmēr svinēju divas dienas – svētdien un pirmdien. Zaļā Ceturtdiena un Lielā Piektiena ir atsevišķas dienas, katra ar savu nozīmi. Pa vidu ir Klusā Sestdiena. Šogad priesteris intensīvi skaidroja, ka tās ir viena diena, viena sv. Mise, kas sākas Ceturtdienā un beidzas Svētdienas naktī, kad Kristus ir augšāmcēlies. Piedaloties visās trijās dienās, tiešām radās sajūta, ka tā ir viena svētā Mise. Jēzus ciešanas sākas Lielās Ceturtdienas vakarā, tūlīt pēc Pēdējām Vakariņām. Vispirms jau apustuļa Jūdas Iskariota nodevība, apcietināšana un moku nakts cietumā. Jēzum tā bija sāpju un ciešanu nakts palikt vienam, jo visi apustuļi bija izklīduši. Vienīgi Jānis, Zebedeja dēls, un mīļā māte Marija palika Viņa tuvumā, līdz aizvēla lielo akmeni kapa ieejas priekšā.

Māte Marija mums iesaka dzīvot tā, it kā šī būtu pēdējā diena. Vienmēr jā rūpējas par savu dvēselīti, lai tā būtu tīra no grēku traipiem. Arī apustulis Sīmanis Pēteris noliedza Jēzu trīs reizes. Pēc Kristus Augšāmcelšanās Pēteris atzina savu vājo raksturu un bailes, un trīs reizes apliecināja savu ticību Jēzum, kura žēlsirdīgā Sirds piedeva Sīmanim. Arī mēs lūgsim piedošanu Jēzum, apliecināsim savu mīlestību un ticību, piedaloties katrā sv. Misē. Kristus ir augšāmcēlies! Patiesi ir augšāmcēlies! Šī ir augsti teicama un svētā diena. Pārāka pār visām svētām dienām. Prieks par to, kas pārsniedz jebkuru citu prieku. Mēs godināsim Tevi, Kristu, mūžīgi! Alleluja!

L. Apsīte

